

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1119

гр. Благоевград, 21.11.2022 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН
ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ**, в закрито заседание на двадесет и първи ноември
през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Надя Узунова

Членове: Миглена Йовкова
Габриела Тричкова

като разгледа докладваното от Габриела Тричкова Въззивно частно
гражданско дело № 20221200500932 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, съдът взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 274 ГПК.

Образувано е въз основа на частна жалба подадена от „П.Е.Е.С.“ АД, с ЕИК ****, със седалище и адрес гр.С., адрес на управление район С., бул. “С.Ш.” № ***, представлявано от инж. Н.Л.Ч., чрез адв. Н. Л. Н., със съдебен адрес гр. С., ул.“Б.А.” № *** срещу определение № 526 от 24.08.2022г., постановено по гр.д.№1497/2021г. по описа на РС гр. Сандански, в частта с която съдът е оставил без уважение искането на жалбоподателя за изменение на определение 344/15.06.2022г. в частта за разноските.

Излага се в жалбата, че с определение № 199/18.04.2022г. съдът е прекратил делото по предявения от ищеца иск за сумата от 9297 като недопустим. Посочва се, че в цитираното определение не са присъдени разноски в полза на ответника К. П.. Излага се, че за допълване на определението процесуалния представител на ответника е подал молба, която е връчена на ищеца за становище приблизително месец след като делото е прекратено и след влизане в сила на Определение № 199 от 18.04.2022г. Навежда се, че е безспорно, че определение № 199 от 18.04.2022г. е влязло в законна сила на 10.06.2022г., когато подадената срещу него частна жалба е оттеглена от името на ищеца. Нещо повече първоинстанционният съд е оставил без разглеждане подадената от ответника молба.

Предвид изложеното към 15.06.2022г., когато е произнесено определение № 344/15.06.2022г. предявения иск е за сумата от 845,20 лв. и точно той се прекратява с цитираното определение, като е незаконосъобразно присъждането в полза на ответника на разноски, които надвишават приблизително двукратно размерът на иска, от който ищецът се е отказал.

Предвид изложеното се иска да бъде отменено определение № 526/24.08.2022г. в частта, с която е оставена без уважение частна жалба имаща характер на молба за изменение на същото в частта му по отношение на разноските.

В срока по чл.276, ал.1 от ГПК е постъпил отговор на частната жалба, от К. Н. П., чрез процесуалния му представител адв. Й. Н. Н. – З., с който се изразява становище за неоснователност на частната жалба.

Поддържа се, че първоинстанционният съд е бил сезиран с два кумулативно съединени иска с правно основание чл.203, ал.1 от КТ, във връзка с чл.206, ал.2 от КТ и чл.220 от КТ. Сочи се, че с отговора на исковата молба ответникът е изложил становище, както по допустимостта на предявените искове, така и по основателността им. Наред с това е поискал

съда да присъди сторените по делото разноски в съответствие с разпоредбата на чл.78 от ГПК, за което е представил договор за правна защита и съдействие, който удостоверява, че възнаграждението на адвоката е заплатено изцяло и в брой при сключване на договора и има силата на разписка по аргумент от т.1 от ТР № 6/2012г. по тълкувателно дело № 6/2012г. на ОСГТК на ВКС.

Посочва се, с определение № 199 от 18.04.2022г. съдът е прекратил производството по делото в частта относно предявения иск за заплащане на сумата от 9 297,00 лв. поради недопустимост, но не се е произнесъл по отношение на разноските. Излага се, че с молба с вх.№ 2743 от 20.04.2022г., на основание чл.248, ал.1 от ГПК, във връзка с чл.78, ал.4 от ГПК ответникът е поискал съда да допълни постановеното прекратително определение, тъй като той има право на разноски и при прекратяване на делото.

Навежда се, че към датата на откритото съдебно заседание молбата на ответника по чл.248 от ГПК все още не е връчена за становище на ищеца. Посочва се, че в заседанието по делото насрочено на 14.06.2022г., представителят на ответника се е явил и е поддържал искането си за разноски и по двата иска, а не само за иска от 845,20 лв.

Заявява се в отговора на жалбата, че твърдението на жалбоподателя за незаконосъобразно присъждане в полза на ответника на разноски, които надвишават приблизително двукратния размер на иска няма опора в закона, тъй като е възпроизведена разпоредбата на пар.2 от Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения преди тя да бъде изменена и обявена за нищожна с Решение № 14820 от 10.12.2014г. на ВАС по а.д. № 10395 от 2014 към настоящия момент . Излага се, че от доказателствата по делото е видно, че е налице фактическа и правна сложност на делото, тъй като са предявени два иска. Излага се, че за съда не съществува задължение да следи адвокатския хонорар да не надвишава определен размер съгласно чл.78, ал.5 от ГПК, тъй като искане от насрещната страна не е направено нито в становището по молбата на ответника по чл.248, ал.1 от ГПК, нито е извършено такова процесуално действие преди откритото съдебно заседание, нито до края на устните състезания, следователно възможността да направи това за жалбоподателя е преклудирана. Посочва се, че съдът не е извършил процесуално нарушение, тъй като се е произнесъл с последния акт по делото за разноските. Искане се частната жалба като недопустима да бъде оставена без разглеждане, при евентуалност да бъде оставена без уважение и да бъде потвърдено обжалваното определение. В случай че не бъде уважена жалбата, се иска присъждане на сторените по делото разноски в съответствие с чл.78 от ГПК.

Съдът констатира, че частната жалба е подадена в срок, от надлежна страна и против подлежащ на обжалване съдебен акт. Същата отговаря на изискванията за редовност по чл.275, ал.2, вр. с чл.260 и чл.261 ГПК. Осъществена е и процедурата по връчване на препис от жалбата по чл.276, ал.1 ГПК. Ето защо е редовна и допустима и на основание чл.278, ал.1 ГПК следва да се разгледа по същество.

По съществото на обжалването съдът счита, че е жалбата е неоснователна, поради следното:

Производството пред Районен съд Сандански е образувано по искова молба подадена от настоящия жалбоподател „П.Е.Е.С.“ АД, с ЕИК ****, чрез пълномощник адв. Н. Н. против К. Н. П., с ЕГН *****, с посочено правно основание чл.203, ал.1 КТ във връзка с чл.206, ал.2 от КТ и чл.220 от КТ, като е направено искане да бъде осъден ответника да заплати на ищцовото дружество сумата от 9 297 лв. дължимо от ответника обезщетение за претърпяната от работодателя вреда причинена от К. П. при и по повод изпълнение на служебните му задължения на ръководител проекти строителство, както и сумата от 845, 20 лв. представляваща дължимо на ищеца обезщетение за неспазено предизвестие при прекратяване на трудовото правоотношение на основание чл.330, ал.2, т.6 от КТ за периода от 14.08.2021г. до 21.08.2021г.

Изпълнена е процедурата по чл.131 от ГПК, като в срок е подаден отговор от ответника, чрез пълномощника адв. Й. Н. – З.. С отговора е направено искане за присъждане на разноски, като е представено пълномощно и договор за правна защита и съдействие, с който е уговорено заплащане на адвокатско възнаграждение в размер на 1500 лв., което в т.2.3 е посочено, че е заплатено от ответника на адвоката изцяло и в брой при сключване на

договора, който в тази си част има силата на разписка за предадената сума.

С определение № 199/ 18.04.2022г. съдът е прекратил производството по делото в частта относно предявения иск за заплащане на сумата от 9297 лева представляваща обезщетение в размер на трикратния размер на месечното трудовото възнаграждение за причинена по небрежност вреда при изпълнение на трудовите задължения, с правно основание чл.206, ал.2 от КТ, поради недопустимост. Отхвърлено е възражението за недопустимост на предявения иск за заплащане на сумата от 845,20 лв., като по делото е насрочено открито съдебно заседание на 14.06.2022г.

Препис от определението е връчено на страните, на ищеца на 29.04.2022г., на ответника на 19.04.2022г.

С молба входирана по делото на 20.04.2022г. ответникът е направил своевременно искане на основание чл.248, ал.1 от ГПК да бъде допълнено определение № 199 от 18.04.2022г., като съдът се произнесе по искането за разноси, направено в отговора, тъй като ответникът има право на разноси при прекратяване на делото направени по повод водене на същото, за които са представени надлежни доказателства.

С разпореждане №811/21.04.2022г. съдът е постановил да се изпрати на ищеца препис от подадената молба за допълване с указание за представяне на отговор в едноседмичен срок.

С молба от 02.06.2022г. ищецът, чрез пълномощника си е направил отказ от предявения иск за сумата от 845,20 лв., като е заявил искане производството по делото да бъде прекратено.

С протоколно определение от съдебно заседание проведено на 14.06.2022г. първоинстанционния съд е прекратил производството по делото поради отказ от иска за заплащане на сумата от 845,20 лв., представляваща обезщетение за предизвествие при прекратяване на трудовото правоотношение. Ищецът е осъден на основание чл.78, ал.4 от ГПК да заплати на ответника сумата от 1500 лв. съставляваща направени по делото разноси за адвокатско възнаграждение.

Определението е съобщено на страните.

С дата 02.08.2022г. е връчен на ищеца препис от молбата за допълване на постановеното прекратително определение относно иска по чл.206, ал.2 КТ. С молба от 09.08.2022г. ищецът е заявил, че молбата за допълване на определението е недопустима, тъй като по делото има произнасяне по присъдените разноси.

С дата 22.07.2022г. ищцовото дружество, чрез пълномощник е подало частна жалба срещу определение № 344/15.06.2022г. в частта, с която е осъдено да заплати разноси в размер на 1500 лв. на ответника по иск за сумата от 845, 20 лв. Направено е искане да бъде отменено определението като незаконосъобразно, алтернативно да бъде изменено същото като бъдат намалени присъдените разноси до законоустановения минимум. Изложено е, че делото не е с фактическа и правна сложност, която да изисква присъждане на хонорар, който надвишава законоустановения минимум.

Районния съд е приел, че е сезиран с молба по реда на чл.248 от ГПК, поради което е постановил да се изпрати същата на насрещната страна с указание за представяне на отговор в едноседмичен срок. В указания срок ответника е подал становище, в което е посочил, че жалбата е недопустима, съответно неоснователна.

С обжалваното определение № 526/24.08.2022г. съдът е оставил без разглеждане молбата на К. Н. П., действащ чрез пълномощника си адв. Н. – З., за допълване на определение № 199/18.04.2022г., постановено по делото относно направените разноси по производството, тъй като вече се е произнесъл по разноските, като е отхвърлил като неоснователна молбата на ищеца за изменение на протоколно определение от съдебно заседание на 14.06.2022г. в частта му за разноските по делото.

Препис от определението е връчено на страните, на ищецът на 12.09.2022г., като жалбата инициирала настоящото производство е подадена от ищцовото дружество „П.Е.Е.С.“ АД на 19.09.2022г. С жалбата се обжалва определението, в частта с която е отхвърлена молбата за изменение на определението в частта за разноските.

Въззивния съд намира, че при постановяване на обжалваното определение съдът правилно е съобrazil, че с исковата молба са предявени два иска с цена съответно от 9297 лв. и 845,20

лв. По тези искиове ответникът се е защитавал, като е упълномощил адвокат, който да го представлява по делото, и който е подал отговор на исковата молба и се е явил в насроченото открито съдебно заседание по делото. Още с подадения отговор ответникът е заявил искане за присъждане на направените по делото разноски, като е представил доказателства за реалното им извършване, както беше посочено по - горе.

Видно от представения списък по чл.80 ГПК от ответника в същия е отразено адвокатско възнаграждение от 1500 лв.

Неправилна е тезата развита в жалбата, че разноски следва да бъдат присъдени единствено за иска от 845,20 лв., от който ищецът се е отказал. В случая производството е прекратено и по двата иска. По първия поради недопустимост, по втория поради отказ. Съдът се е произнесъл по молбата за допълване на първото прекратително определение преждевременно преди да е приключила размяната на молбата по чл.248 от ГПК, но въззивния съд намира, че това не води до нарушаване правата на страните. С оглед разпоредбата на чл.78, ал.4 от ГПК, на ответникът се дължат разноски и при прекратяване на делото. В случая разноските от ответника са били своевременно поискани и доказани, поради което съдът правилно ги е присъдил изцяло. Възражение за прекомерност от страна на ищеца не е направено своевременно, нито с отговора на молбата за допълване, нито в съдебно заседание в което е приключило разглеждането на делото / в което същия не се е явил/, поради което на ответника се дължат разноски в пълен размер, както са присъдени от първоинстанционния съд. Срокът в нормата на чл.80 от ГПК касае не само искането на страната за присъждане на разноски, а всички искания на страните във връзка със спора по разноските, който по същността си е материалноправен и свързан с предмета на делото. Когато страната, която се позовава на прекомерност е имала възможност да се запознае и вземе отношение по искането на насрещната страна за разноски в рамките на производството преди то да бъде прекратено, то тя не може да го изтъква като основание за изменение на присъдените разноски по реда на чл.248 от ГПК. Следователно, когато по делото е имало открити съдебни заседания и страната, която прави възражение за прекомерност е била редовно призовава за тях, тя следва да заяви искането си по чл.78, ал.5 от ГПК срещу направеното искане за разноски до приключване на устните състезания в съответната инстанция. След този момент възражението за прекомерност е преклудирано, т.е то не може да бъде заявено надлежно.

В обобщение Окръжен съд Благоевград намира, че обжалваното определение, с което съдът е отхвърлил молбата за изменение на определения в частта за разноските е правилно, поради което подадената частна жалба следва да бъде оставена без уважение.

По искането за разноски: Производството по чл.248 от ГПК не е самостоятелно производство, а е продължение на делото по повод дължимостта и размера на направените от страните разноски в съответната инстанция. То е способ за защита срещу неправилно присъждане на разноски – чрез допълването на съдебния акт, когато те не са присъдени или чрез неговото изменение, когато са неправилно определени, без да се обжалва по същество съдебния акт. Съответно произнасянето на съда по направеното искане е допълнение на вече постановен акт, за който инстанция има вече присъдени разноски и следователно нови разноски за адвокатско възнаграждение не се дължат (така Определение № 683 от 21.12.2015 Г. по ч. гр. д. № 5089/2015 г., Г. К., III Г. О. на ВКС, постановено по чл. 274, ал. 2 ГПК). Поради тази причина интересът в това производство е материален, но не и самостоятелен като предмет на адвокатска защита и не следва да се допуска кумулиране на нови задължения за разноски в „процеса относно разноските“. Противното ще противоречи на целта за закона, както и на уредбата на института на разноските, уреден в чл.78, и сл. ГПК.

С оглед изложените мотиви, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ без уважение частна жалба подадена от „П.Е.Е.С.“ АД, с ЕИК ****, със седалище и адрес гр. С., адрес на управление район С., бул. „С.Ш.“ № ***, представлявано от инж. Н.Л.Ч., чрез адв. Н. Л. Н., със съдебен адрес гр. С., ул. „Б.А.“ № *** срещу

определение № 526 от 24.08.2022г., постановено по гр.д.№1497/2021г. по описа на РС Сандански, в частта, с която съдът е отхвърлил искането за изменение на протоколно определение 344/15.06.2022г. в частта за разноските.

Определението подлежи на обжалване пред ВКС на РБ в едноседмичен срок от връчването му на страните с частна жалба.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____